

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencla, MA ve věci

žalobce: **BABY DIREKT s. r. o.**, IČO 46995170
sídlem Masarykova 118, 664 42 Modřice
zastoupený advokátem JUDr. Jiřím Kindlem, M.Jur., Ph.D.
sídlem Křižovnické nám. 193/2, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**
sídlem třída Kpt. Jaroše 7, 604 55 Brno

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, spočívajícím v zadržování dokumentů pořízených při místním šetření ve dnech 2. 10. 2018 a 3. 10. 2018 v obchodních prostorách žalobce

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Ve dnech 2. 10. 2018 a 3. 10. 2018 provedl žalovaný v rámci správního řízení v obchodních prostorách žalobce místní šetření na základě pověření předsedy žalovaného ze dne 1. 10. 2018, č. j. ÚOHS-S0385/2018/KD-27976/2018/820/Lpě, a ze dne 3. 10. 2018, č. j. ÚOHS-S0385/2018/KD-28573/2018/820/AKu (dále jen „pověření“), za účelem prověření možného porušení § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně hospodářské soutěže“), jež žalovaný spatřoval v uzavírání a plnění zakázaných dohod o přímém nebo nepřímém určení cen dětského zboží pro další prodej, sjednaných mezi žalobcem a jeho odběrateli. Při místním šetření byly žalovaným převzaty fotokopie dokumentů specifikovaných v čl. II protokolu o pokračování šetření a jeho průběhu na místě v obchodních prostorách soutěžitele ze dne 3. 10. 2018, č. j. ÚOHS-S0385/2018/KD-28576/2018/820/Lpě (dále jen „protokol“). Rozhodnutím žalovaného ze dne 30. 10. 2019, č. j. ÚOHS-S0385/2018/KD-29711/2019/820/Lpě (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupku dle § 22a odst. 1 písm. b) zákona o ochraně hospodářské soutěže, kterého se měl dopustit tím, že uzavíral a plnil se svými odběrateli dohody o přímém určení cen pro další prodej s cílem narušit hospodářskou soutěž, čímž porušil v období od 31. 8. 2011 do 2. 10. 2018 zákaz stanovený v § 3 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže a v čl. 101 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce se domáhá určení, že zadržování dokumentů zabavených žalovaným při místním šetření je nezákonným zásahem, a dále stanovení povinnosti žalovanému ukončit nezákonný zásah spočívající v zadržování těchto dokumentů jejich protokolárním předáním žalobci. Žalobce namítá, že prvostupňové rozhodnutí, jakož i další správní řízení zahájené žalovaným se žalobcem jsou opřena prakticky pouze o nezákonně zadržované dokumenty, které žalovaný zabavil při nezákonném místním šetření. Nebýt šetření, nemohl by žalovaný ze zabavených dokumentů vycházet. Uchováváním dokumentů ve správních spisech žalovaného dochází k trvajícimu nezákonnému zásahu do práva žalobce na respektování soukromí, obydlí a korespondence. Dle žalobce je otázka zákonnosti místního šetření předběžnou otázkou ve vztahu k posouzení zákonnosti zadržování dokumentů. Místní šetření přitom neobstojí v testu přiměřenosti – tj. vhodnosti, délky a rozsahu. V posuzované věci nebylo dáno důvodné podezření pro provedení místního šetření, místní šetření nebylo nezbytně nutné k obstarání podkladů pro rozhodování žalovaného, proběhlo v extenzivním rozsahu a jeho protokolace je vadná (nelze z ní seznat, na základě čeho byly dokumenty zabaveny, neobsahuje použitá klíčová slova, neuvádí časová omezení užitá při vyhledávání, není zřejmé, zda byly prověřeny počítače všech pracovníků, u nichž žalovaný požádal o zablokování přístupu k e-mailovým účtům). Nalezené dokumenty z období předcházejícího roku 2016 nelze považovat za „dokumenty na očích“. Místní šetření je tudíž nezákonné, a proto je i nezákonný trvajíc zásah v podobě zadržování dokumentů zabavených při místním šetření.

III. Vyjádření žalovaného

3. Žalovaný ve svém vyjádření navrhuje, aby soud žalobu zamítl. Uvádí, že obsahem žaloby jsou toliko tvrzení nevztahující se k žalobcem tvrzenému nezákonnému zásahu a petitu žaloby, ale k zásahu v podobě provedení místního šetření. Upozorňuje, že zásah spočívající v provedení místního šetření a zásah spočívající v zadržování dokumentů (resp. jejich kopií) představují dva rozdílné zásahy. Přezkum zákonnosti místního šetření vybočuje z předmětu řízení, a žaloba proto nemůže být shledána důvodnou, neboť se fakticky zabývá pouze otázkou zákonnosti provedeného místního šetření. K otázce zákonnosti provedeného místního šetření však žalovaný i přesto uvádí, že ob stojí v testu vhodnosti, délky i rozsahu. V žalobě uvedený popis obsahu protokolů neodpovídá skutečnosti. Všechny převzaté kopie dokumentů spadají pod předmět místního šetření, nejedná se o tzv. předměty na očích. Žalovaný má povinnost protokolovat všechna klíčová slova, nikoli uvádět, na základě jakého klíčového slova byl daný dokument nalezen, nejedná-li se o tzv. předmět na očích. Rozsah místního šetření nebyl omezen rokem 2016. V protokolech je uvedeno, které počítače a které mobilní telefony žalovaný prověřoval. Součástí správního spisu musí zůstat všechny dokumenty k dané věci se vztahující. Protokolární předání všech zadržených kopií dokumentů je tak vyloučeno.

IV. Další stanoviska účastníků řízení

4. Žalobce v podané replice uvádí, že argumentaci žalovaného uvedenou ve vyjádření považuje za nesprávnou a zavádějící. Trvá na důvodnosti podané žaloby, jakož i na argumentech v ní uvedených a závěrech z nich vyplývajících. Zdůrazňuje, že žalovaný nemohl mít důvodné podezření pro provedení místního šetření v jím vymezeném rozsahu, minimálně ve vztahu k období před rokem 2014, jakož i před rokem 2016. Žalovaný dezinterpretuje argumentaci žalobce, že místní šetření neobstojí v testu vhodnosti. Dle žalobce žalovaný nesprávně tvrdí, že nebyl vlastním časovým omezením vázán a pochybení při protokolaci se snaží bagatelizovat.
5. Žalovaný ve svém dalším vyjádření poukazuje na dezinterpretaci prováděnou žalobcem. Dále provádí shrnutí svých již dříve vyslovených závěrů a setrvává na svém návrhu na zamítnutí žaloby.
6. Při ústním jednání u soudu dne 3. 3. 2020 účastníci řízení setrvali na svých dosavadních stanoviscích.

V. Posouzení věci krajským soudem

7. Krajský soud v Brně shledal, že žaloba byla podána v zákonné lhůtě osobou k tomu oprávněnou a směřuje proti úkonu správního orgánu, který pojmově může být zásahem ve smyslu § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Jak vyplývá ze závěrů Ústavního soudu vyslovených v nálezu ze dne 15. 5. 2018, sp. zn. II. ÚS 635/18, ve věci EUROVIA CS, a.s., zadržování dokumentace získané při místním šetření může být samostatným nezákonným zásahem napadnutelným zásahovou žalobou, žalobcem podaná žaloba je tedy bezesporu žalobou přípustnou. Jedná se ve své podstatě o zásah spočívající ve vyvolání trvajících stavu, v důsledku čehož lhůta k podání zásahové žaloby (proti dosud neukončenému trvajícím zásahu) ve skutečnosti začíná každý den znovu. Vzhledem k tomu, že zadržené dokumenty jsou ke dni rozhodování soudu stále obsahem správního spisu žalovaného, je podaná žaloba bezesporu včasná. Soud proto přistoupil k přezkumu zákonnosti tvrzeného trvajících zásahu

v mezích žalobních bodů, a to podle skutkového a právního stavu v době vydání tohoto rozsudku (§ 87 odst. 1 věta první s. ř. s.).

8. Při rozhodování soud vycházel z obsahu správního spisu, nad jehož rámec nebylo potřeba provádět dokazování [žalobcem navržený účastnický výslech zaměstnance zastupujícího žalovaného při ústním jednání u soudu soud neprovedl také z důvodu nesouhlasu tohoto zaměstnance (§ 131 odst. 1 o. s. ř. *a contrario*)].
9. Předně považuje soud za nutné upozornit, že v rámci předmětného místního šetření byly žalovaným zadrženy kopie dokumentů žalobce specifikované v čl. II. protokolu. Nejednalo se tedy o originály dokumentů, které by žalobce nutně musel mít k dispozici „u sebe“, a neměl-li by je, už z toho samotného by mu plynula újma (v takovém případě by se rozsah soudního přezkumu mohl lišit).
10. Zadržování kopií dokumentů získaných při místním šetření v důsledku trvalé a nezměnitelné žurnalizace správního spisu podle názoru soudu zásadně nemůže představovat nezákonný postup, neboť zcela odpovídá § 17 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), dle kterého tvoří spis zejména podání, protokoly, záznamy, písemná vyhotovení rozhodnutí a další písemnosti, které se vztahují k dané věci. Otázka jejich použitelnosti pro posouzení předmětů správních řízení před žalovaným vedených je odlišnou otázkou (nikoli otázkou vedení správního spisu), která s ohledem na žalobcem vytýčený rozsah přezkumu ani není předmětem právě projednávané věci. Ve správním spisu musí (trvale a nezměnitelně) zůstat vše, co svědčí o úkonech správního orgánu a účastníků řízení, neboť jde o materiální „stopu“ postupu řízení (shodně Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 31. 3. 2010, č. j. 1 Afs 58/2009-541), byť by se mělo jednat o „stopu“, jež dokládá nezákonnost postupu správního orgánu. Součástí správního spisu jsou jak dokumenty, z nichž správní orgán přímo vycházel, tak i ty, které správnímu orgánu „příliš nepomohly“, případně byly získány v rozporu se zákonem (shodně Potěšil, L., Hejč, D., Rigel, F., Marek, D.: Správní řád. Komentář. 1. Vydání. Praha. C.H.Beck, str. 103-106).
11. Aplikováno na právě projednávanou věc nelze než konstatovat, že dokumenty, které byly „zadrženy“ (ve skutečnosti nejde o zadržení listiny, nýbrž o pořízení její kopie, která je následně založena do správního spisu), se od počátku váží k řízení vedenému žalovaným pro podezření z uzavření kartelové dohody a musí být tedy trvalou a nezměnitelnou součástí správního spisu, který žalovaný v souvislosti se správním řízením vede (§ 17 odst. 1 správního řádu), a to bez ohledu na to, zda se tyto informace staly základem skutkových zjištění v uvedeném správním řízení či nikoli, eventuálně bez ohledu na to, zda se základem takových skutkových zjištění nakonec nestaly proto, že z nich pro posouzení věci materiálně nic neplyne.
12. K výše uvedenému považuje soud za nutné poznamenat, že je nutno rozlišovat mezi zadržováním kopií dokumentů a možným využíváním informací získaných při místním šetření. Není jisté sporu o tom, že v důsledku zjištění určitých informací při místním šetření, může žalovaný v rámci své činnosti z obsahu těchto informací vycházet, v čemž by žalobce mohl spatřovat negativní důsledky zasahující do jeho právní sféry. Trvalé zaznamenání těchto informací ve správním spise (prostřednictvím žurnalizace kopií příslušných dokumentů) je ovšem pouze dalším důsledkem konkrétního postupu při místním šetření, nikoliv příčinou možnosti vycházet ze zjištěných informací. Faktická možnost (tj. nikoliv nutně oprávnění, neboť využití této možnosti může být protiprávním

postupem) žalovaného vycházet z těchto informací je důsledkem provedení místního šetření, nikoli samotného zadržování kopií dokumentů. Případnou procesní nepoužitelnost důkazů získaných při místním šetření lze dovozovat jediné z nezákonnosti postupu správního orgánu při místním šetření, nikoliv z toho, jak byl tento postup zdokumentován ve správním spise, byl-li zdokumentován v souladu se skutečností.

13. Pokud se tedy hodlá osoba bránit možnosti využití informací získaných při místním šetření, musí brojit zásahovou žalobou proti samotnému místnímu šetření, což žalobce neučinil. O tom, že žaloba na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu podle § 82 a násl. s. ř. s. je adekvátním prostředkem bezprostřední ochrany proti provedení místního šetření žalovaným dle zákona o ochraně hospodářské soutěže, svědčí rozsudek Evropského soudu pro lidská práva (dále jen „ESLP“) ze dne 2. 10. 2014 ve věci *DELTA PEKÁRNY a. s. proti České republice*, č. stížnosti 97/11 (dále jen „rozsudek ESLP ve věci *Delta pekárny*“), jenž tento typ žaloby považuje za nejvhodnější mechanismus ochrany proti zneužití pravomoci žalovaného jakožto kontrolního orgánu při místním šetření.
14. V návaznosti na rozsudek ESLP ve věci *Delta pekárny* byl s účinností od 19. 10. 2016 doplněn § 21f zákona o ochraně hospodářské soutěže o odst. 7 ve znění: „*Proti šetření v obchodních prostorách soutěžitelů lze podat žalobu.*“ Jak uvádí důvodová zpráva k zákonu č. 293/2016 Sb., kterým byla citovaná změna v zákoně o ochraně hospodářské soutěže provedena, „[t]ato žaloba přitom umožňuje, aby soud přezkoumal nejenom to, zda byly dodrženy podmínky pro zahájení místního šetření, ale i samotný průběh tohoto šetření, a to relativně krátce po realizaci zásahu, jelikož pro podání zmíněné žaloby soudní řád správní zakotvuje subjektivní lhůtu dvou měsíců“.
15. Implementací rozsudku ESLP ve věci *Delta pekárny* prostřednictvím zakotvení odst. 7 do § 21f zákona o ochraně hospodářské soutěže byla teprve v českém právním řádu nastolena právní jistota v oblasti ochrany proti provedení místnímu šetření ve smyslu § 21f zákona o ochraně hospodářské soutěže. Podle dosavadní judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 9. 2011, č. j. 5 Aps 4/2011 - 326) totiž byla zásahová žaloba dle § 82 s. ř. s. použitelná pouze proti šetření, které proběhlo zcela mimo rámec správního řízení, avšak ne ve vztahu k šetření, které bylo uskutečněno v rámci řádně zahájeného správního řízení - v této situaci byl dotčenému soutěžiteli umožněn toliko přezkum rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 s. ř. s. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 2. 2014, č. j. 7 Aps 2/2013 - 35) a v případě, že bylo správní řízení zastaveno, nebyl umožněn ani ten.
16. Na základě § 21f odst. 7 zákona o ochraně hospodářské soutěže ve spojení s § 82 a násl. s. ř. s. již správní soudy přezkoumávají místní šetření *en bloc*, tedy nejen samotné pověření k šetření, ale též (a zejména) jeho vlastní průběh, přičemž mohou vyslovit jeho nezákonnost, zakázat žalovanému pokračovat v porušování práv soutěžitelů a, je-li to možné, přikázat mu obnovit stav před zásahem (§ 87 odst. 2 s. ř. s.). V důsledku žalobcem zvolené obrany proti postupu žalovaného mu však výše popsanou ochranu poskytnout nelze.
17. Druhou možností, jak se může osoba bránit využití informací získaných při místním šetření, je pak žaloba proti následnému meritornímu rozhodnutí o přestupku. Jakkoliv se jedná o kontrolu zákonnosti *ex post* a v užším rozsahu (jen ve vztahu ke konkrétnímu řízení - tj. soud nemůže konstatovat obecně nemožnost vycházet z informací získaných při místním šetření, nýbrž pouze procesní nepoužitelnost konkrétních důkazů pro dané

řízení), umožňuje tato cesta dostatečnou obranu osobě, která nepodala zásahovou žalobu proti samotnému místnímu šetření ať už záměrně či v důsledku nedostatečné bdělosti.

18. Jelikož tedy existují hned dvě možnosti obrany proti využívání informací zjištěných při místním šetření, nevidí soud žádný důvod, proč by měl extenzivním výkladem právních norem či kreativním dotvářením obsahu zásahu spočívajícího v „zadržování dokumentů“ vytvářet třetí cestu k přezkumu téže otázky.
19. Nelze přisvědčit žalobci ani v jeho tvrzení o tom, že přezkum zákonnosti místního šetření je předběžnou otázkou pro posouzení zákonnosti zadržování dokumentů, jak dovozuje zejména z rozsudků Krajského soudu v Brně ze dne 6. 6. 2019, č. j. 62 A 42/2015-238, ve věci EUROVIA CS, a. s. (dále jen „rozsudek Krajského soudu v Brně ve věci Eurovia“) a ze dne 26. 9. 2019, č. j. 62 A 63/2019-140. Co se týče rozsudku Krajského soudu v Brně ve věci *Eurovia*, ten není v dané otázce případný na právě projednávanou věc, neboť soud v dané věci rozhodoval o zákonnosti zadržování dokumentů v situaci, kdy již byla pravomocně konstatována nezákonnost provedeného místního šetření v obchodních prostorách žalobce rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 29. 5. 2017, č. j. 30 Af 29/2016-262 a rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 2. 2019, č. j. 3 As 157/2017-222.
20. Zdejší soud však dodává, že i v případě, kdy je podklad rozhodnutí získán (opatřen) nezákonně, a pro rozhodnutí ve věci samé jde o podklad nepoužitelný (neboť v něm obsažený důkaz je důkazem nepřipustným), neznamená to, že by nadále neměl procházet správním spisem k věci se vztahujícím. „Vrácení“ takového podkladu by odpovídalo jeho „zničení“, přitom ze zásady „neničení“ již získaných podkladů, byť získaných nezákonně, vycházel i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 31. 3. 2010, č. j. 1 Afs 58/2009-541, když z této zásady dovodil výjimku pouze na základě výslovného zákonného podkladu; ve vztahu k prolomení této zásady argumentoval § 88 a § 158d trestního řádu, zatímco ve vztahu k ponechání protokolů o nezákonných výsleších svědků žádnou takovou výjimku prolamující zásadu nedovodil a dospěl k závěru, že postup správního orgánu, který takové protokoly ve spisu ponechal, byl v souladu se zákonem. Stejný závěr ve vztahu k dokumentům získaným na místním šetření dovodil Krajský soud v Brně i v rozsudku ve věci *Eurovia*.
21. Zdejší soud se proto neztotožnil s názorem (podpořeným odkazem na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 26. 9. 2019, č. j. 62 A 63/2019-140), že posouzení zákonnosti místního šetření je předběžnou otázkou pro posouzení zákonnosti samotného zadržování dokumentů. Toto východisko je totiž v rozporu s konstantním názorem správních soudů (rozsudek č. j. 62 A 63/2019-140 je v tomto směru ojedinělou výjimkou), že ani nezákonnost místního šetření automaticky neznamená nezákonnost zadržování dokumentů při místním šetření získaných (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2010, č. j. 1 Afs 58/2009-541; rozsudek Krajského soudu v Brně ve věci *Eurovia*; rozsudek krajského soudu v Brně ze dne 3. 10. 2019, č. j. 62 A 77/2019-202; rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 5. 11. 2019, č. j. 31 A 70/2019-196), a to právě především s ohledem na zásadu „neničení“ již získaných podkladů, byť získaných nezákonně, a povinnost trvalé a nezměnitelné žurnalizace správního spisu a jeho vedení v souladu s § 17 odst. 1 správního řádu, jak bylo uvedeno výše. Zdejší soud se s výše uvedenými důvody zcela ztotožňuje.

22. Za tohoto stavu se proto zdejší soud nezabýval žalobní argumentací směřující proti samotnému místnímu šetření (tj. námitkami týkajícími se nenaplnění zákonných předpokladů pro provedení místního šetření či námitkami proti rozsahu a průběhu místního šetření). Jak bylo uvedeno výše, aby soud mohl tyto otázky podrobit přezkumu, musel by žalobce zvolit jiný způsob obrany a bránit se (v zákonné lhůtě k tomu určené) proti provedení místního šetření.
23. Pokud by soud připustil věcný přezkum zákonnosti místního šetření v rámci žaloby směřující proti „zadržování dokumentů“, postrádala by lhůta pro podání zásahové žaloby proti místnímu šetření zcela smysl. Tvzení o jakémkoliv trvajícím zásahu (byť by tento zásah byl sám o sobě zákonný, žalobce by tvrdil, že jeho nezákonnost plyne z nezákonnosti jemu předcházejících úkonů), který by určitým způsobem navazoval na místní šetření, by se stalo prostředkem pro obcházení zákonných lhůt pro podání zásahové žaloby. Nutno podotknout, že rozvolnění požadavku na dodržení zákonných lhůt pro podání žaloby v důsledku nejednotnějších konstrukcí trvajících zásahů údajně pramenících z nezákonnosti jiného, již ukončeného zásahu, by mělo dopad na posuzování celé řady jiných zásahových žalob. Posouzení, zda žalobce podal žalobu včas, by pak *de facto* vůbec nezáviselo na zákonných pravidlech, nýbrž primárně na kreativitě žalobce, s jakou by přistoupil k vymezení zásahu, proti němuž brojí. V konečném důsledku by takový přístup znamenal nerovnost mezi žalobci fakticky brojícími proti téže nezákonnosti. Zatímco ten žalobce, který by nezákonnost jasně pojmenoval a přímo proti ní brojil, by musel podat žalobu v zákonné lhůtě, pro žalobce, který by jako záminku vykonstruoval jiný, trvajícím zásah vyvěrající z této nezákonnosti, by zákonná lhůta po dobu trvání tohoto zásahu neběžela.

VI. Shrnutí a náklady řízení

24. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že samotné zadržování kopií dokumentů zajištěných žalovaným při místním šetření ve dnech 2. 10. 2019 a 3. 10. 2019 není nezákonným zásahem. Soud proto přistoupil k zamítnutí žaloby podle § 87 odst. 3 s. ř. s., a to jak v části, ve které se domáhá vyslovení nezákonnosti takového zadržování, tak v části, ve které se domáhá ukončení nezákonného zásahu spočívajícího v zadržování veškerých kopií dokumentů, a to jejich protokolárním předáním žalobci.
25. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 3. března 2020

JUDr. Jaroslava Skoumalová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje P. H.